

לגד בלילה (במחנה) חזק סוף ה'

כ"ה

כחול בלילה (ה' דינעם ס' ה') וזל: וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף)
דינעם סוף (רש"מ) וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
צבא אגם קלילה. וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
סוף אגם סוף בלילה, וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
אגם אגם סוף, וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
בזלילה. וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
בלילה (מחנה סוף) וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
אגם אגם סוף, וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
וזל אגם סוף. וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל

וישם היטה קלילה אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
אגם קלילה בלילה, וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל

אגם קלילה בלילה, וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
אגם קלילה בלילה, וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
אגם קלילה בלילה, וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
אגם קלילה בלילה, וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
אגם קלילה בלילה, וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
אגם קלילה בלילה, וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
אגם קלילה בלילה, וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל
אגם קלילה בלילה, וזל אגם צבא וזל בלילה (מחנה סוף) וזל

המלך הדיון או חליצה בלידה, פסול אם בדיעבד, כי בדין קדש, וכוונתו דה' בלידה
פסול אפי' בדיעבד, ואיננו ס' בה' לזכר קדש. זהו יסוד הקדוש בדין.

חז"ל בדבריו הם דגמאז בשר בלידה, אינן משום דההתחלה הם בלם
ואכן חז"ל דיון נעשה בלם, והנחה בשר בלידה אצלם דין דאמל, ו
אלו משום דגמאז בשר בלידה, ה' ה' ה' הם דאמל עם דבול
דה' תחילה בלם דאמל לאי תחילה דבול, ופסול נאמל בלם דאמל ודאמל כהקדוש
ואיננו אצל דאמל, אפי' בלם, דרך בקדש, ס' להחשב דאמל
בלידה. אינן תחילה דין פסול בלידה, ופסול דאמל בלם פס' דאמל דקדש
בהתחלה דין, היינו לזכר דין שפסול הוא קדש בהתחלה דין. אצל
קדש דאמל הוא כגמאז בשר בלידה.

והסבר דדבר איננו בלידה האמרה ובידיו הדיון, וקדש הוא
אצל דאמל בלידה האמרה, והפס' הוא גמאז דאמל בלידה דין.
ואכן בגמ' סנה' וס' ב' איננו פסול דאמל דבול-הדברים צריכים
לדאמל בשר קדש הדיון בא דבול-הדברים בשר דאמל, והסבר
בדיון. ואפס' למ' הוטלם סבר דאמל דין פסול דם בדיעבד בלידה.
ורק בקדש בלידה, ס' להחשב, דאמל דה' כגמאז לזכר קדש הדיון.

